

Carlos Ruiz Zafón 1964, woont in Barcelona en Los Angeles

Opleiding: Communicatie-medewerker

Heeft in de reclamewereld gewerkt.

Werkt naast romanschrijver ook als scriptschrijver.

Hij levert regelmatig bijdragen aan vooraanstaande Spaanse kranten zoals: El Pais en La Vanguardia.

1993: Zijn eerste roman De Nevelprins, behaalde de Endobé literatuurprijs voor jeugdfictie.

Andere jeugdromans:

1994: Het Middernachtpaleis

1995: De Septemberlichten

1999: Marina

Verder:

2004: De Schaduw van de Wind

2007: Gaudi in Manhattan

2008: Het spel van de Engel

2011: De Gevangene van de Hemel

Wat we ervan vonden:

Thea: Mooi boek, graag gelezen, wel ingewikkeld.

Janny: Fantastisch, gewoon mooi.

Ariana: Afwezig.

Annelies: Prachtig, in één adem uitgelezen: avontuurlijk en ook humor.

Paulien: niet gelezen.

Wil: Prettig leesbaar, ingewikkeld verhaal. Sommige situaties heb ik niet aan elkaar kunnen breien. Mooie beschrijving van Barcelona, vreemd gegeven: een geheim museum van boeken, wind is ongrijpbaar, schaduw is zeker ongrijpbaar Over het hele verhaal hangt een ongrijpbaar sausje: magisch realisme.

Marné: Mooi spannend verhaal. Na de 2'keer lezen begreep ik het beter.

Nelleke: Is tegengevallen, had er meer van verwacht.

Ria: Prachtig, boeiend maar moeilijk om alle benaderingen op een rij te zetten. Sterke karakters.

Gerda: Bijzonder ingewikkeld, sfeerbeschrijving: de plek waar het speelt in Barcelona is prachtig .

Samenvatting: De schaduw van de wind, Carlos Ruiz Zafón

Wanneer Daniel Sempere op een ochtend huilend wakker wordt omdat hij het gezicht van zijn overleden moeder niet herinnert vindt zijn vader het tijd worden voor iets nieuws. Hij neemt hem mee naar **Het Kerkhof der Vergeten Boeken**. Hij moet zijn vader beloven hier met niemand over te praten.

Na lang zoeken kiest hij het boek: de Schaduw van de wind van Julián Carax. Op zijn kamer leest hij boek geboeid in een keer uit en wil daarna alles over de schrijver en zijn andere boeken weten en lezen. Zijn vader, boekhandelaar, kan hem echter niet verder helpen en besluiten samen naar Gustavo Barceló een rijke boekhandelaar te gaan. Deze is erg geïnteresseerd in het boek en biedt hem veel geld om het te kopen, maar Daniël weigert elk bod waarmee hij respect afdwingt bij Barceló. Overigens kan ook hij niet veel vertellen over het boek en laat hem kennismaken met zijn blinde nichtje Clara, die meer weet.

Daniël wordt verliefd op Clara, gaat regelmatig naar haar toe om het boek voor te lezen.

Totdat hij ziet dat ze een relatie heeft met haar pianoleraar.

Hij pakt zijn boek maar bij het verlaten van het huis wordt hij door de pianoleraar in elkaar geslagen. Zwaar toegetakeld op weg naar huis ontmoet hij de zwerver Romero Fermin, die uiteindelijk zijn vriend wordt en in hun winkel komt werken. Samen ontdekken zij dat Carax een relatie heeft met Penelope.

Zeer tegen de zin van haar vader Don Ricardo Aldaya. Ze besluiten naar Parijs te vluchten.

Eerst gaat Julián, in de veronderstelling dat Penelope hem zal volgen. Maar inmiddels komt de waarheid aan het licht: Julián is een zoon van moeder Aldaya en dus een halfbroer van Penelope die van hem zwanger blijkt te zijn. Zij wordt opgesloten in het huis van de Aldaya's en brengt op gruwelijke wijze haar kind ter wereld, met de dood tot gevolg.

Ze worden bijgezet in een geheime crypte.

Julián, in Parijs in afwachting van Penelope, woont boven een bordeel waar hij piano speelt tegen kost en inwoning. Hij krijgt bezoek van Nuria waarmee hij een goede relatie krijgt maar deze begrijpt al snel dat het nooit serieus zal worden en gaat terug naar Barcelona. Zij heeft niets over de dood van Penelope gezegd.

Wanneer Julián terug gaat naar Barcelona, om Penelope te zoeken, en ontdekt dat zij dood is ontsteekt hij in een vreselijke razernij. Onder de naam van Lain Coubert verzamelt en koopt hij al zijn boeken om ze te verbranden. Daarbij verbrandt hij zelf ook ernstig. Na maanden verzorging in het ziekenhuis en bij Nuria thuis gaat hij op zoek naar Daniel die het laatste boek heeft, maar deze geeft het boek, zelfs onder bedreiging, niet af.

Inmiddels is iedereen op jacht naar Carax. Ook Fumerò, een corrupte inspecteur, die door het hele boek zijn wrede sporen achterlaat. Ook Jorge Aldaya heeft zijn vader moeten beloven Carax te vermoorden.

Het komt tot een climax wanneer Daniel Bea gaat zoeken en haar vindt in het oude huis van de Aldaya's. Deze zegt dat Carax zich daar ook schuilhoudt.

Fumerò krijgt daar lucht van en er volgt een vuurgevecht waarbij Daniel gewond raakt door de kogel die voor Julian was bedoeld en daarop schiet Carax Fumerò dood. Daniel ligt lang in het ziekenhuis en op een nacht zit Carax naast zijn bed en zegt dat hij weggaat, waarop Daniel hem aanspoort weer te gaan schrijven en hem zijn mooie pen meegeeft.

Later krijgt hij een brief met een manuscript en een paar regels:

*Voor mijn vriend Daniel, die me mijn stem en pen teruggaf,
En voor Beatriz, die ons allebei het leven schonk*

Het boek eindigt zoals het begon wanneer Daniel met zijn zoontje in de vroege ochtend naar het Kerkhof der Vergeten Boeken gaat en zegt:

Julian, wat je vandaag gaat zien mag je aan niemand vertellen, aan niemand..

Ria.